

VALAŠSKÁ PŘÍSLOVÍ

aneb co pravily naše babičky

A šak sme enem jednúc na světě.
Aj čítané ovce kopajú.
Aj starý pes je pěkný, dyš sa přistrójí.
Aj to nejmenší kuřacko má drápky k sobě.
Ani bylina sa bez větru nepohne.
Ani čert néni tak darebný, jak ho malujú.
Ani kočku nedostaneš podruhéj pod necky.
Baranovi nemajú byť rohy těžké.
Běda domu, gde porúčá kráva volu.
Co máš zest' dnes, zes zutra, co máš udělat' zutra, udělaj dnes.
Co nemám, to ně nigdo neukrade.
Čím hrnek raz navře, tým aj smrdí.
Člověk musí být aj málu rád.
De je komín, tam je pec, de sú lude, tam je řeč, de sú roby, ešče věc.
De sa kůří, kuř! De sa pije, pij! A de sa neco dělá, di pryč, abys nezavazál!
De ťa rádi mají, nechod' často, de né, nigdy.
Do hospody lude musijá ít', aj dyby na súl nebylo.
Do chce, dycky teho dojde.
Do si mála neváží, po mnohém nech nebaží.
Dobří lude sa stěhnijá aj na stolci, zlým ani lavy nestačijá.
Dyby člověk věděl o tem, co bude potem!
Gde krávy nájvěcéj bučijá, tam je nájmeňej mléka.
Gde sú kravince, sú aj zemňáky.
Gdo enem fňuká, néni z Valašska.
Gdo chce, nájde kameň aj na uhrabaněj lúce.
Jak sa negdo ohne, utěkaj, třeba zdvihá kameň.
Jak věříš, tak ostane.
Jaksi bylo, jaksi bude, dyš sa bere, nepřibude.
Je lepší hlady umřít', než odprodat' kus pola.
Je v něm dobrého jak v kuřinci medu.
Jedna sklénečka spláchne tisíc chmúr.
Každé hrabě hrabú k sobě.
Malá žaba sa velkéj vody nebójí.
Měť sa zle a ešče být smutný, toš to stóji za psí šček.
Na horké šišky néni třeba náhlit'.
Najlepší chleba sú zemňáky.
Néni človíčka, aby u něho nebyla chybička.
Néni horší, dyš je zle, ale dyš to dlúho trvá.
Nežgáraj do osí, nedajú ti medu.
Po volovi nemožeš chtět' věcéj, jak kus hovězího.
Slibovica na svět přišla, aby starost' z hlavy vyšla.
Ten, gdo si myslí, že bude trhat' enem rúže, dysik sa aj upchne.
Zemňáky napřed' sa kopú, až potem jijá.